

ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΣΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟ

Αρχέγονο καταφύγιο

Το έργο, που βρίσκεται στις πευκόφυτες και ήσυχες γειτονιές της Ρέας στη βορινή πλευρά της Πεντέλης, με φόντο το δασώδες τοπίο, επιδιώκει να ανταποκριθεί στον σύγχρονο τρόπο ζωής, αποπνέοντας ταυτόχρονα το αίσθημα προστασίας και οικειότητας ενός αρχέγονου καταφυγίου, που συνδιαλέγεται με το μυστικιστικό τοπίο του βουνού.

ΚΕΙΜΕΝΟ DESYPRI & MISIARIS ARCHITECTURE | ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

Αρχιτεκτονική μελέτη: DESYPRI & MISIARIS ARCHITECTURE
Μελέτη φωτισμού: ΝΕΑ POLIS LIGHTING
Στατική μελέτη: ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, Μηχανολογική μελέτη: ΙΔΕΑ ΜΕΛΕΤΗΤΙΚΗ
Αρχιτεκτονική τοπίου: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΗΣΙΑΡΗΣ
Κατασκευή, Project management: ECCON

Έμπνευση για τη συνθετική διαδικασία στάθηκε ένα χωρικό αρχέτυπο: Το μορφικό αποτύπωμα του καταφυγίου, ανέκαθεν συνδεδεμένο με το "κατοικείν", αποδεικνύεται διαχρονικά πως επηρεάζει τη χωρική προτίμηση του ανθρώπου, αποκαλύπτοντας τις "κληρονομικές" προδιαθέσεις του. Η κατοικία στον Διόνυσο προτείνει, υπό όρους σύγχρονου

αρχιτεκτονικής γραφής, μια συμβολική και χωρική μεταγραφή του ιδιαίτερου αυτού αρχέτυπου - μια πρόθεση που αποβλέπει στην ενθύμηση και εντέλλει στην επιστροφή στο αυθεντικό, το πρωτογενές, το διαρκές.

Η ρητορική αυτή αποκτά αρχιτεκτονική έκφραση και μετουσιώνεται σε ένα γεωμετρικά ορισμένο, τεκτονικό και δωρικό

αρχιτεκτονικό σύνολο -ένα δομικά συγκροτημένο και συνεκτικό όλον, που χαρακτηρίζεται από αιγιματική απλότητα.

Η βασική συνθετική χειρονομία προκύπτει από την αιώρηση ενός μονολιθικού όγκου από εμφανές σκυρόδεμα. Το αυστηρά πρισματικό κέλυφος εσωκλείει τους ιδιωτικούς χώρους ύπνου της κατοικίας.

Ειδικά σχεδιασμένα πετάσματα αλουμινίου επιτρέπουν την ελεγχόμενη αποκάλυψη του ευαίσθητου εσωτερικού προς τα έξω. Η ανύψωση του κελύφους απελευθερώνει την ισόγεια στάθμη και της επιτρέπει να οργανώνεται σε συνέχεια με το ύπαιθρο. Πέτρινα στοιχεία παραλαμβάνουν και γειώνουν το βάρος του σκυροδετημένου όγκου, ενώ ταυτόχρονα οργανώνουν τους

χώρους διημέρευσης σε άμεση σχέση με την αυλή και το φυσικό έδαφος. Οι δύο αυτές αντιφατικές ποιότητες χώρου συμπληρώνονται και ολοκληρώνονται από το διευρυμένο εσωτερικό αίθριο, που λειτουργεί σαν ενδιάμεσος χώρος. Προσφέρει οπτική επικοινωνία και εξασφαλίζει τις βέλτιστες συνθήκες φυσικού φωτισμού και αερισμού για το εσωτερικό της κατοικίας. Ο προσανατολισμός του οικοπέδου

και η ανάπτυξη του αρχιτεκτονικού θέματος στον άξονα ανατολής-δύσης, επέτρεψαν στο φυσικό φως να διεισδύσει και να ενσωματωθεί στο χωρικό βίωμα. Οι ακτίνες του ήλιου, άλλοτε φιλτραρισμένες από τα ψηλά δέντρα της περιοχής και άλλοτε καθοδηγούμενες στους εσωτερικούς χώρους μέσω των ανοιγμάτων, ζωντανεύουν το σύνολο, δημιουργώντας μία σχεδόν μοναστική ατμόσφαιρα.

Όρα με την ώρα, εποχή με την εποχή, το φυσικό φως μεταβάλλει διαρκώς την αισθητηριακή εμπειρία, αναδεικνύοντας διαφορετικά σημεία της αρχιτεκτονικής σύνθεσης.

Ο τοίχος εμφανούς σκυροδέματος με τη γραμμική σκάλα, ακριβώς κάτω από το επίμηκες άνοιγμα της οροφής, λειτουργούν

άτυπα σαν ένα ηλιακό ρολόι, που αφηγείται στους κατοίκους το πέρασμα της μέρας. Η αισθαντική αφηγηματικότητα του έργου συνεχίζει και τις βραδινές ώρες μετά τη δύση. Υποφωτισμένος, ο μονολιθικός όγκος εξαφανίζεται στον έναστρο ουρανό, πλαισιώνοντας προστατευτικά τη ζωή που εσωκλείει και πλαισιώνει.

Η εστία στο κέντρο της κατοικίας, το στοιχείο της φωτιάς και ο θερμός φωτισμός αναδεικνύουν τη γήινη ζεστασιά του έργου. Έτσι, οι κάτοικοι και οι επισκέπτες του χώρου, που θα ζουν και θα συναντιούνται σε αυτό το "καταφύγιο", θα ανακαλύπτουν κάθε φορά, με έναν υπαινιγμό έκπληξης, την πολύτιμη αξία των απλών πραγμάτων. [ek](#)

